

Jdeme válce vstříc?

Je přímé zapojení naší země do válečného konfliktu na Ukrajině reálné, nebo je to jenom fikce, kterou se nám tady v zápalu předvolebního boje snažil šířit Andrej Babiš?

Každý, kdo sleduje zprávy o válečném konfliktu na Ukrajině si asi všiml, že tento se dynamicky vyvíjí místo toho, aby docházelo k jeho utlumování. Rusko mobilizuje další a další vojáky a Západ začal dodávat Ukrajině nejmodernější zbraně, což bylo nedávno ještě tabu. Propaganda obou stran jede na plné obrátky, a tak běžný pozorovatel může jen těžko odhadnout jaké je skutečné rozložení sil, zda má některá ze stran konfliktu navrch, kdo je více ekonomicky vyčerpaný. Je ale zřejmé, že obě strany mají ještě rezervy, které jim v konfliktu dovolí pokračovat. Rusové mají stále velký reservoir lidských zdrojů, které mohou mobilizovat, suroviny, a jak to vypadá i průmysl, který stačí nahrazovat ztracenou vojenskou techniku a zásoby munice.

Co jim chybí, jsou vyspělé západní technologie, které používají ve svých moderních zbraních. Ukrajina by se, i přes značné odhodlání svých občanů bránit svou vlast, již dávno ekonomicky i vojensky zhroutila, pokud by neměla oporu v Západu, který jí pomáhá ekonomicky i dodávkami zbraní.

Otázkou ovšem zůstává, jestli to bude na porážku Ruska stačit, a podaří se osvobodit okupovaná území, jak o tom sní v Kyjevě. Další otázkou je, co by se dělo v případě, kdyby Rusko převzalo iniciativu a začalo Ukrajince porážet. Nepřišlo by na řadu vyslání vojáků NATO, čímž dnes straší hlavně dezinformátoři? Je zřejmé, že Západ svou červenou linii stále posunuje, a tak proč by nebylo nemožné si představit, že jednou překročí i tuto. Stejně tak se můžeme obávat i výrazných neúspěchů ruské armády.

Můžeme si být jistí, že Putin v nouzi nepoužije i taktické jaderné zbraně? Je si to těžké připustit, ale opravdu zde hrozí riziko nasazení naší armády do konfliktu, proti němuž bylo nasazení našich vojáků v Afganistánu úplnou selankou. Západ by sice asi takový konflikt vyhrál, ale cena by byla obrovská. Zničena by byla Ukrajina, zničené by bylo Rusko, odnesla by to i Evropa, a jediným

vítězem by se staly Spojené státy, na nichž by se Evropa stala zcela ekonomicky i vojensky závislá. Pro Spojené státy je válka na Ukrajině, tedy pokud k jejímu rozpoutání vědomě nepřispěly, v podstatě darem z nebes. Jedním vrzem totiž zlikvidují jednoho ze svých dvou rivalů na post supervelmoci, což oslabí i toho druhého, tedy Čínu, pro kterého je Rusko potencionálním spojencem a jako bonus mají zakázky pro svůj zbrojní průmysl na desítky let dopředu.

Rusko udělalo obrovskou chybu, když vtrhlo na Ukrajinu, ale jak prohlásil i papež František, tak to bylo i důsledkem okopávání kotníků Západem, jenž nebyl schopen, či ochoten diplomaticky konfliktu zabránit, i když byl před nebezpečím jeho vzniku dávno před ním varován. Například již v roce 1997 uznávaný, harvardský profesor Samuel Huntington ve své knize **Střet civilizací**, která se stala bestsellerem, se v části věnované Ukrajině vyjádřil, že jednou z možností řešení vztahů mezi nově vzniklým státem a Ruskem může být válka. Připomíná, že již v roce 1991 proběhlo na Krymu referendum o samostatnosti, kde se velká většina obyvatel vyslovila k připojení k Rusku. Toto referendum bylo zneplatněno vládou v Kyjevě, ale Huntington se tedy již tehdy domníval, že pokud nedojde k nějaké domluvě mezi západní částí Ukrajiny a tou východní, rusko-jazyčnou, tak na řadu přijde rozdělení země, což se dnes prakticky děje. Možná, kdyby se tenkrát politici více snažili nalézt řešení, třeba vytvořením federace, tak nejsme tam, kde jsme dnes.

Moskva sice v roce 1994 podepsala Budapeštské memorandum o celistvosti Ukrajiny, ale neústavní převrat zvaný Majdan a kroky, které po něm učinila nová ukrajinská vláda, daly Rusům do ruky argumenty, aby Budapešť byla zneplatněna. To samozřejmě neomlouvá ruskou agresí, ale možná to trochu může vést k pochopení Putinova myšlení. Víra, že eskalace konfliktu povede k vítězství Ukrajiny, že dodávky zbraní jí pomou válku vyhrát, je podle mne mylná.

Ukrajina má šanci na úplné vítězství a osvobození okupovaných území jen v tom případě, že se do konfliktu přímo zapojí státy NATO. Ovšem tuto variantu naše vláda i další státy tohoto spolku zatím oficiálně vylučují a lze jen doufat, že to tak zůstane. Probudit by se měla diplomacie, která už desetiletí dřímá, a začít konat, aby se řešení sporu vrátilo z válečného pole za jednací stůl, který by měl být jediným místem, kde se 21 století spory mezi státy řeší.

Celý článek ZDE: <https://alesmerta.blog.idnes.cz/blog.aspx?c=797446>

**ZDE MŮŽETE PODPOŘIT BOJ PROTI FAKE NEWS, LŽÍM,
MANIPULACI A DEZINFORMACÍM MAINSTREAMOVÝCH MÉDIÍ**

CZK 4887896001/5500

EURO CZ19 2010 0000 0023 0131 8636

